

14 MEI 2017 – VIJFDE PAASZONDAG

EERSTE LEZING

HANDELINGEN DER APOSTELN 6, 1-7

Toen in die dagen het aantal leerlingen steeds toenam, begonnen de Hellenisten tegen de Hebreëen te morren, omdat bij de dagelijkse ondersteuning hun weduwen achtergesteld werden.

De twaalf riepen nu de leerlingen in vergadering bijeen en zeiden: „Het past niet dat wij het woord Gods verwaarlozen door de zorg voor de ondersteuning. Ziet dus uit, broeders, naar zeven mannen uit uw midden, van goede faam, vol van geest en wijsheid. Hen zullen wij dan met dit ambt bekleden, terwijl wij onszelf blijven wijden aan het gebed en de bediening van het woord.”

Dit voorstel vond instemming bij de gehele vergadering en zij kozen Stefanus, een man vol geloof en heilige Geest, Filippus, Próchorus, Nikánor, Timon, Parmenas en Nikolaüs, een proseliet uit Antiochië. Dezen werden aan de apostelen voorgedragen, die na gebed hun de handen oplegden.

Het woord Gods breidde zich uit en het aantal leerlingen in Jeruzalem vermeerderde sterk; ook een groot aantal priesters gaf zich gewonnen aan het geloof.

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF VAN PETRUS 2, 4-9

Dierbaren,

Treedt toe tot de Heer, de levende steen, door de mensen verworpen, maar uitverkoren en kostbaar in het oog van God. Laat ook uzelf als levende stenen voegen in de bouw van de geestelijke tempel. Draagt als een heilige priesterschap geestelijke offers op, die welgevallig zijn aan God door Jezus Christus. Daarom staat er in de Schrift: „Ik leg in Sion een steen, een uitverkoren, kostbare hoeksteen. En wie op Hem vertrouwt, zal niet worden teleurgesteld.”

Kostbaar, dat geldt voor u die gelooft. Maar voor de ongelovigen geldt: „De steen die de bouwers hebben afgekeurd, die is de hoeksteen geworden”, maar ook: „Een steen waaraan zij zich stoten, een rots waarover zij struikelen”. Zij sloten zich, omdat zij het woord weigeren te gehoorzamen; en daartoe waren zij ook bestemd.

Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijke priesterschap, een heilige natie, Gods eigen volk, bestemd om de roemruchte daden te verkondigen van Hem die u uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaar licht.

EVANGELIE

JOHANNES 14, 1-12

In die tijd zei Jezus tot de leerlingen: „Laat uw hart niet verontwaardigd worden. Gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van mijn Vader is ruimte voor velen. Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd, want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als Ik ben heengegaan en een plaats voor u heb bereid, kom Ik terug om u op te nemen bij Mij, opdat ook gij zult zijn waar Ik ben. Gij weet waar Ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend.”

Tomas zei tot Hem: „Heer, wij weten niet waar Gij heengaat: hoe moeten wij dan de weg kennen?”

Jezus antwoordde hem: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader tenzij door Mij. Als gij Mij zoudt kennen, zoudt gij ook mijn Vader kennen. Nu reeds kent gij Hem en ziet gij Hem.”

Hierop zei Filippus: „Heer, toon ons de Vader; dat is ons genoeg.” En Jezus weer: „Ik ben al zo lang bij u en gij kent Mij nog niet, Filippus? Wie Mij ziet, ziet de Vader. Hoe kunt ge dan zeggen: ‘Toon ons de Vader?’ Geloof ge niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik u zeg, spreek Ik niet uit Mijzelf, maar het is de Vader die, blijvend in Mij, zijn werk verricht. Geloof Mij: Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij. Of gelooft het anders omwille van de werken. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie in Mij gelooft, zal ook zelf de werken doen die Ik doe. Ja, grotere dan die zal hij doen, omdat Ik naar de Vader ga.”

Schriftlezingen
© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Twee vragen

EVANGELIE • Aan tafel vóór Pasen. Jezus wastte de leerlingen de voeten. In de nacht stond Judas Iskariot op en ging zijn weg. Ook Jezus zal nu nog maar kort blijven (zie Johannes 13). Hij probeert de rest over te halen tot vertrouwen. Zodra Hij bij zijn Vader een plaats voor hen heeft gereedgemaakt, keert Hij terug om hen mee te nemen. Daarginds zullen ze zijn waar Hij is. Nu de weg bekend is, hoeven ze niet langer verontrust te zijn.

Evenwel, de vragen blijven. Zo betwijfelt *Tomas* het of de leerlingen wel echt weten waar Jezus naartoe gaat. Laat staan dat ze dan de weg daarnaartoe zouden kennen. *Tomas* is niet bereid zomaar te geloven wat Jezus zegt. Laat Jezus nu maar eens duidelijk maken wat Hij precies voor ogen heeft. Jezus' antwoord gaat niet *Tomas'* kant op. Hij zegt dat Hij zelf de weg is, en de waarheid en het leven. Enkel door in Hem te geloven, kunnen ze bij de Vader komen. Jezus kennen, is de Vader kennen. De Vader kennen ze nu al en ze hebben Hem zelfs al gezien. *Tomas* reageert niet meer. Hij doet er voorts het stilzwijgen toe. Haakt hij af?

Filippus neemt over. Nuchter vraagt hij Jezus die Vader te laten zien: „Een zichtbare Vader, meer verlangen we niet.” Vraagt *Filippus* hier niet het onmogelijke? „Niemand heeft ooit God gezien”, zo weet de lezer vanuit het openingsgedicht van het evangelie van Johannes (zie 1, 18). Na het delen van het brood zei Jezus tot de menigte dat alleen Hij die van God komt, de Vader heeft gezien (zie Johannes 6, 46). Als het verlangen van *Filippus* echter al onbereikbaar zou zijn, waarom zou Jezus dan tegen *Tomas* zeggen dat ze de Vader al gezien hebben? Zo lang is Hij nu al bij hen en toch zou ook *Filippus* Hem niet hebben leren kennen voor wie Hij is? Toen Jezus hem riep als leerling volstonden twee woorden: „Volg mij.” Van meet af aan was *Filippus* ervan overtuigd in Jezus diegene gevonden te hebben over wie het in de Schriften gaat (zie Johannes 1, 43-46).

Het geloof van de leerlingen bijspijkeren in de nacht van het verraad is geen peulenschil. Ook niet voor Jezus. Toch gaat Hij onverdroten voort: „Als je Mij ziet, zie je de Vader! Geloven in Mij, is geloven in de Vader. Als je Me niet op mijn woord gelooft, geloof dan op grond van mijn daden.” Woord en daad van de Mensenzoon zitten op één lijn met de Vader. Eén in wezen met de Vader. Jezus verwijt *Filippus* dat hij nog altijd een verschijning van God verwacht ergens hoog in de wolken, en dat terwijl God-in-Christus voor hem staat. In Jezus nam God een menselijke gestalte aan. De tijd is voorbij dat God verschijnt in donder en bliksem. Nu het woord vlees is geworden, is Jezus de connectie met de Vader. Wil *Filippus* God zien? Dat hij dan kijkt naar Jezus.

Jezus' antwoorden roepen wellicht nog meer vragen op. Het laatste woord is nog niet uitgesproken. Voorlopig wel genoeg om over na te denken. Ook aan alle tafels *na* Pasen, wanneer de nacht voorbij is.

LEZING UIT HANDELINGEN • In de geloofsgemeenschap van Jeruzalem zit het er bovenarms op. De Hellenisten verwijten de Arameessprekende Hebreëen dat hun weduwen worden verwaarloosd. Het pastorale werkschema dient aangepast of de eenheid raakt zoek. De apostelen stellen voor dat verkondiging en gebed in hun veld blijven en dat de zorg voor de zwaksten wordt toevertrouwd aan zeven anderen. Die personen dienen goed bekend te staan, vervuld te zijn van de Heilige Geest en van wijsheid. Zo gezegd, zo gekozen. Van de voorgestelde werkverdeling komt weinig terecht. Zo ontpoppen ook Stefanus en Filippus zich als gedreven verkondigers. Het ambt is in de jonge Kerk een samenspel van groeiende verantwoordelijkheden. Hoe dan ook, na de genomen beslissing dijt het woord van God verder uit. Er komen leerlingen bij en zelfs een grote groep priesters geeft gehoor aan het geloof.

LEZING UIT PETRUS • Worden christenen geboren met een baksteen in de maag? In hun ijver voor het behoud van kerkgebouwen lijkt dat wel zo. De schrijver van de Petrusbrief nuanceert. Als levende stenen dienen wij ons te voegen in de bouw van een geloofsgemeenschap waarvan Jezus Christus de kostbare hoeksteen is. Voor wie niet overtuigd wordt door het woord, is dat struikelsteen en steen des aanstoots. Zij worden beschaamd door een gebrek aan vertrouwen in Hem.

• De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
• Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be

LEZINGEN DOOR DE WEEK | Maandag 15 mei: Handelingen der Apostelen 14, 5-18 en Johannes 14, 21-26 • Dinsdag 16 mei: Handelingen der Apostelen 14, 19-28 en Johannes 14, 27-31a • Woensdag 17 mei: Handelingen der Apostelen 15, 1-6 en Johannes 15, 1-8 • Donderdag 18 mei: Handelingen der Apostelen 15, 7-21 en Johannes 15, 9-11 • Vrijdag 19 mei: Handelingen der Apostelen

15, 22-31 en Johannes 15, 12-17 • Zaterdag 20 mei: Handelingen der Apostelen 16, 1-10 en Johannes 15, 18-21 • Zondag 21 mei (Zesde paaszondag) Handelingen der Apostelen 8, 5-8.14-17 – Eerste Brief van Petrus 3, 15-18 – Johannes 14, 15-21.

EUCARISTIE OP RADIO | 14 mei, 10 uur, VRT Radio 1: vanuit de basiliek Onze-Lieve-Vrouw Geboorte in Tongeren.
EUCARISTIE OP TV | 14 mei, 10.30 uur, KRO via NPO 2: vanuit de basiliek van de heilige Nicolaas in Amsterdam.